

derfor er det, man tilsigter, vil jeg i Stedet derfor anbefale, at man specielt med Hensyn til Sprogundervisningen henviser Almenskolen til at holde Faglærere. Vi have som sagt Folkeskolen paa Landet baseret paa et ret bredt demokratisk Grundlag, og det vilde jeg nødig have forrykket. Vi kende jo ikke de to Former af Folkeskolen, som man har i Byerne, en Betalingskole for den mere velhavende og finere Del og en Friskole for de socialt lavere stillede. Og da Almenskolen efter min Mening har bidraget noget til at fremkalde en saadan Deling, mener jeg ikke, at den har været til et saadant Gode for Folkeskolen i sin Almindelighed, at vi bør anlægge Læreruddannelsen med dens specielle Tarv for Øje.

Der nævnes ogsaa i Forslaget Muligheden, af at gøre Realeksamen til en Adgangsbetingelse. Det vil jeg meget fraraade, navnlig fordi det i Realiteten vil betyde, at de paagældende unge Mennesker skulle ofre et Par Aar forud paa deres Uddannelse. Jeg anser det ingenlunde for at være til Skade for Lærerstand, at de unge i et Par Aar efter Konfirmationsalderen give sig af med praktisk Arbejde. De blive ingenlunde derved uheldigere stillede i deres senere Gerning med Hensyn til at forstaa den Befolkning, de komme til at virke iblandt. Men hvis Realeksamen gøres til en Adgangsbetingelse, saa vil det praktisk talt sige, at de skulle fortsætte Skolegangen fra Konfirmationsalderen indtil Optagelsen paa Seminariet. Jeg vil navnlig fraraade, at de, der møde med Realeksamen, fritages for Overhøring i noget som helst Fag. De bør sikkert stilles lige med de andre og overhøres i samtlige Fag. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) nævnedes Udtrykket „Seminarisme“ som et Udtryk for at vide lidt og tro sig at vide meget. Med det Kendskab, jeg har til den danske Lærerstand, tror jeg ikke, at dette Begreb kan anvendes overfor den. Skulde jeg anvende det, vilde jeg være mere tilbøjelig til at anvende det overfor dem, der løbe omkring med Realeksamen, og den Tilbøjelighed, der alt er til at pynte sig med den, ønsker jeg ikke at fremme ved det foreliggende Lovforslag.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) krævede Støtte til de mest trængende allerede det Aar, de forberedte sig til Optagelse paa Seminariet, saa er jeg ikke enig med det ærede Medlem deri. Naar

Samfundet yder Støtte til Læreruddannelsen, maa det have nogen Garanti for, at den paagældende virkelig ogsaa kan gøre denne Understøttelse frugtbringende, men denne Garanti kan fornuftigvis ikke foreligge, forinden den paagældende er naaet saa vidt, at han er bleven optaget.

Det samme ærede Medlem nævnedes ogsaa under Skoledebatten i Fjor, at Stilstand og Fattigdom var Kendetegnet for den danske Skoles Tilstand, Stilstand for Skolens Vedkommende og Fattigdom for Lærernes. Naar jeg som Medlem af Skolekommissionen har haft Lejlighed til at overvære Eksamener i Kommuneskolen, har jeg ogsaa haft Lejlighed til at anstille Sammenligninger mellem Købstad- og Landsbyskolens Standpunkt, idet der sædvanligvis ude paa Landet findes Tjenestedrenge inde fra Købstadskolen. Nu er jeg forberedt paa den Indvending, at disse ere fra de fattigste Hjem, og at man derfor ikke kan benytte dem som Udtryk for Gennemsnitstilstanden inde i Købstadskolerne. Det er rigtigt, men de paagældende møde selv med et Sammenligningsmiddel i Form af Karakterbog. Af den kan man se, hvilken Bedømmelse de paagældende Præstationer have faaet i Købstadskolen, og efter den vover jeg at paastaa, at de Præstationer, der i Byerne angives f. Eks. til mg., neppe vilde kunne opnaa mere end tg. i Landsbyskolen. Derfor tror jeg ikke, man kan sige, at Folkeskolens Tilstand er Stilstand.

Jeg tror heller ikke, at man efter Skolelovene af 1899, 1904 og 1908 kan sige, at Fattigdom netop kendetegner dens Lærere. Jeg tror, Forholdet er det, at hvis en Kommune skæres over i to Halvdele i Henseende til økonomisk Stilling, ville Lærerne overalt komme i den bedre Halvdel, og om Lærerne nu netop ville være tjente med at blive just installerede mellem et Faatal af de allerhøjest beskattede, nærer jeg nogen Tvivl om, og jeg maa tilføje, at jeg heller ikke har set, at Lærerne fremdeles gentage denne Paastand om, at de leve under fattige Forhold. Jeg tror, at de udmærkede Betingelser, de have for at gøre deres Gerning ude i Befolkningen, hænge noget sammen med, at de staa midt i Befolkningen.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), der ogsaa var inde paa økonomiske Betragtninger, fremsatte en Opgørelse, hvorefter en Lærer med 2,400 Kroners Indkomst kun kunde faa 25 Kr. til Klæder og andre Nødvendighedsartikler. Nu ved jeg nok, at Forholdet